

bidrag til udvikling af visse landes nationale lovgivning, foruden at den vil være en juridisk bindende forpligtelse for de tilsluttede stater.

I konventionens indledning citeres menneskerettighedsdeklarationens artikel 16, og der henvises til en FN-resolution (843 (IX)) af 1954, der erklærede de primitive ægteskabs- og familiesædvaner for uforenelige med FN's principper.

Konventionens formål og den foreliggende tekst anerkendtes under debatten; spørgsmålet om optagelse af en bestemmelse vedrørende ægteskab ved stedfortræder og en nærmere definition af indholdet af et samtykke til ægteskab gav anledning til en drøftelse; en lang række lande ønskede stedfortrædelsesbestemmelsen klart formuleret, jfr. ovennævnte ændringsforslag.

Den danske repræsentant (fru Refslund Thomsen) udtalte sig i overensstemmelse med dansk lovgivning imod stedfortræderbegrebet, Det bemærkes, at da det newzealandske ændringsforslag senere blev vedtaget, blev det understreget, at paragraffen herom måtte opfattes som fakultativ.

Under henvisning til de danske bestemmelser om lysningsfritagelse undlod den danske repræsentant også at støtte det congolesiske ændringsforslag om indsættelse af en offentliggørelsesbestemmelse i konventionen.

En del delegationer ønskede, at konventionen skulle fastsætte en mindstealder på 15 år for ægteskab i overensstemmelse med indholdet af den førnævnte af Det økonomiske og sociale Råd vedtagne rekommandation. En række lande, bl. a. øststater, mente, at en sådan regel ville have en positiv virkning uden at være præjudicerende for lande, hvor mindstealderen er højere. Der var dog overvejende sympati blandt deltagerne i debatten for at lade spørgsmålet alene blive afgjort ved den nationale lovgivning.

Om artikel 3 var der almindelig enighed. Det oplystes, at Burma er i færd med at udarbejde et registreringssystem.

Afstemningen.

Da debatten var afsluttet, blev forslagene den 10. oktober sat til afstemning. Som grundlag herfor forelå et af sekretariatet udarbejdet arbejdsdokument.

Indledningen som ændret ved det polske ændringsforslag blev vedtaget med 82 stemmer for, 0 imod og 3 abstentioner (deriblandt Canada, som under hensyn til, at provinsregeringerne er kompetente i dette anliggende, i det hele taget afholdt sig fra at stemme vedrørende konventionsudkastet).

Af ændringsforslagene til artikel 1 blev såvel det arabisk-latinamerikanske vedrørende stedfortrædere og de britiske samt det indiske nedstemt, og efter at det congolesiske ændringsforslag var vedtaget med 34 stemmer for, 15 imod og 35 abstentions og New Zealands og Spaniens forslag var vedtaget som helhed med 28 stemmer for, 26 imod og 32 blanke stemmer, blev artikel 1 som helhed vedtaget med 56 stemmer for, 0 imod og 24 abstentions.

Ved afstemningen om artikel 2 faldt det østrigske og det britiske ændringsforslag, og artikel 2 som helhed vedtoges med 70 stemmer for, 0 imod og 14 abstentions.

Artikel 3 vedtoges med 76 stemmer for, 0 imod og 7 abstentions.

De nordiske lande stemte for alle tre artikler; Finland afholdt sig fra at stemme om New Zealands ændringsforslag, medens de øvrige nordiske lande stemte imod; de nordiske lande stemte imod de arabiske og latinamerikanske stedfortræderforslag.

Komiteen nåede ikke til enighed om gennemførelsesbestemmelserne, og 16. generalforsamling vedtog at udsætte den videre behandling af konventionen til næste samling.

Konventionerne om menneskerettighederne.

(Dagsordenens punkt 35).

Tredje komité fortsatte under 16. generalforsamling arbejdet med udarbejdelsen af menneskerettighedskonventionerne og vedtog artiklerne 19-26 af udkastet om borgerlige og politiske rettigheder.

Menneskerettighedskonventionerne har været under generalforsamlingens behandling siden dens 9. samling. Tredje komité har tidligere vedtaget præambelen og artikel 1 af begge konventionsudkast, alle substantielle artikler (6 til 16) af udkastet til en konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder og artiklerne 6 til 18 af